

[Hauge.]

bør alle andre Erhverv ogsaa ind i Krise-tilstand. Det er i Virkeligheden det, Venstres Politik gaar ud paa. Det vilde ikke hjælpe det danske Landbrug, og derfor er det saa urimeligt at stille sig, som Venstre stiller sig, det vilde ikke hjælpe det danske Landbrug ud af dets Fortrykthed, at andre Erhverv kom ned paa et lavt økonomisk Niveau. Tværtimod er Forholdet det, at det netop kan bidrage til at støtte Landbruget i dets Vanskeligheder, at det ikke er alle Erhverv i Danmark, der er i Nød.

Meget betegnende for Venstres hele Holdning over for det foreliggende Spørgsmaal er Partiets gentagne Paastand om, at der af Regeringen næres Uvilje imod eller ikke næres Interesse nok for Landbrugsproduktionen eller for Landbrugseksporten. Man paastaar, at Valutakontoret i Forbindelse med Regeringen fører sin Politik saaledes, at vor Eksport til Tyskland f. Eks. ikke kan foregaa, saaledes som den burde foregaa. Man paastaar frejdigt, at vi kan sælge saa at sige ubegrænsede Mængder af Landbrugsprodukter til Tyskland, saafremt vi blot vil købe tyske Færdigvarer. Man tager ved denne Paastands Fremsettelse intet som helst Hensyn til, at vi allerede ved Handelstraktater har forpligtet os til at aftage Varerne, i mange Tilfælde i hvert Fald, fra andre Lande, og navnlig fra England. Man søger ganske at skjule den Kendsgerning, at vore Vanskeligheder i 1932 og 1933 og fremdeles just bestod deri, at England stillede bestemte Krav til Danmark om forøgede Køb af engelske Varer. Disse Krav førte til Handelsoverenskomsten mellem Danmark og England af 1933, en Overenskomst, der, hvad enten vi syntes om den eller ikke, var en absolut Nødvendighed for os, og Forudsætningen for denne engelsk-danske Overenskomst var og er, at vi skal fortsætte med at øge vor Import fra England. Vort Køb af engelske Varer er nu oppe paa en saadan Højde, at man kan sige, Forholdstallet er som 3 : 4 i dansk Favør. Mener Venstre nu, at vi kan smøge Forpligtelserne over for England af os og købe de Varer andetsteds, som vi har forpligtet os til at købe i England? For et Par Aar siden gik Venstres Bebrejdelser mod Regeringen først og fremmest ud paa, at vi købte for lidt i England, vi tog for lidt Hensyn til England, vi skulde købe mere i England, sagde man, og ikke mindst af Færdigvarer. Nu skal vi, siger Venstre, købe de samme Varer ogsaa i Tyskland. Men fortæl os saa, hvorfra Danmark skal

skaffe sig den fornødne frie Valuta til Indkøb af Raastoffer og til Indkøb af andre Varer, som hverken kan faas i Tyskland eller England! Hvorledes har Venstre egentlig tænkt sig, at den danske Arbejder fortsat skal kunne forbruge alle de Varer, som man her forlanger vi skal købe i Udlandet, naar Arbejderne her i Landet bliver arbejdsløse, naar de bliver sat tilbage i deres Indtægter? Alle ved jo, at vor Landbrugs-eksport er afhængig af vor Import. Det benægter Venstre jo ikke — tværtimod, det er deres Alfa og Omega. Det Faatal af rige, vi har her i Landet, kan fornuftigvis ikke klare vore Forpligtelser med Hensyn til at importere Varer. Har vi ikke en nogenlunde købedygtig Arbejder- og Middelstandsbefolkning, saa er det ogsaa forbi med Importen, og dermed er det jo, ogsaa efter Venstres egen Teori, forbi med en væsentlig Del af vor Eksport. Dette skulde Venstre tænke lidt over og ikke ensidigt som nu rase mod de trufne Foranstaltninger.

Jeg skal herudover ikke knytte mange særlige Bemærkninger til de stillede Ændringsforslag og de faldne Udtalelser. De Konservatives Betænkning, som jeg ikke før har omtalt, indeholder ikke noget nyt, og deres Ændringsforslag falder jo nøje sammen med det Forslag, som Industri-raadet med flere Organisationer har fremsendt til Udvalget, og som findes optrykt i Bilagshæftet. Dette Forslag har jeg allerede omtalt og skal ikke paa ny dvæle derved. Gennemførelsen af Erhvervenes Forslag forudsætter, at Importen skal kunne reguleres ad indirekte Vej, dog ikke ved Gennemførelse af Toldforanstaltninger, men ved banktekniske Midlers Anvendelse — jeg beder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erindre sig dette. Dette har Industri-raadet og de med dette samvirkende Erhvervsorganisationer, som jeg alt har peget paa, tydeligt nok sagt — og nu siger de Konservative i Virkeligheden det samme. Naar Industri-raadet har vovet sig til nu at paakalde banktekniske Midler som anvendelige til Gennemførelse af en Importregulering, det vil sige en Importbegrænsning, saa fristes man til at spørge, om den danske Industri nu er blevet saa velhavende, at den kan taale en stærk Indskrænkning af Bankkreditten og en tilsvarende Rente-forhøjelse. Det maa jo antages, at Svaret bliver et Ja, i hvert Fald for de førende Industriers Vedkommende. Men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at enkelte Industrier vistnok vil være noget undvigende i deres Svar, og det kan de have god Grund til.